לא יחפור פרק שני בבא בתרא כה:

עין משפט נר מצוה

ממזרים (ד). פי' רוח צפונית שכותל שלה מוסלך כלומר שמיה מסובבת לרבי מלעיגה: **וכתיב** צפון וימין וכו'. דזיגזר על ימין (ה) חיכא למימר דכימין ושמאל של מלא מיירי (הגי"ה. ועוד גרסה שמא (ו) מקלא קמא אין להוכיח שכדרום ימין ולא נאמר מיכאל. ע"כ הגי"ה): **תנא** בין שהבור לאכסדרה הוא דומה ורוח צפונית אינה מסובבת וכיון שהגיעה חמה אצל קרן מערבית צפונית נכפפת ועולה למעלה מן הרקיע ורבי יהושע אומר עולם לקובה הוא דומה ורוח צפונית מסובבת וכיון שחמה מגעת לקרן מערבית צפונית מקפת וחוזרת אחורי כיפה שנאמר יהולך אל דרום וסובב אל צפון וגו' (ו)הולך אל דרום ביום וסובב אל צפון בלילה סובב סובב הולך הרוח ועל סביבותיו שב הרוח אלו פני מזרח ופני מערב שפעמים מסבבתן ופעמים מהלכתן הוא היה אומר אתאן לר' אליעזר (ז)מן החדר תבא סופה זו רוח דרומית וממזרים קרא זו רוח צפונית מנשמת אף יתן קרח מערבית שהיא מגעת ומכה בים במוצק זו רוח מזרחית והאמר מר רוח דרומית מעלה רבים ומגדלת עשבים לא קשיא הא דאתיא מטרא בניחותא הא בשפיכותא אמר רב חסדא מאי דכתיב (ח)מצפון זהב יאתה זו רוח צפונית (ט)שמזלת את הזהב וכן הוא אומר (י)הזלים זהב מכים אמר רפרם בר פפא אמר רב חסדא מיום שחרב בית המקדש לא הוגשמה רוח דרומית שנאמר (כ)ויגזור על ימין ורעב ויאבל על שמאל ולא שבעו וכתיב (ל)צפון וימין אתה בראתם ואמר רפרם בר פפא אמר רב חסדא מיום שחרב בית המקדש אין הגשמים יורדין מאוצר טוב שנאמר (מ)פתח ה' לך את אוצרו הטוב לזמן שישראל (נ) עושין רצונו של מקום וישראל שרויין על אדמתם גשמים יורדין מאוצר טוב לזמן שאין ישראל שרויין על אדמתם אין גשמים יורדין מאוצר טוב אמר רבי יצחק (ס)הרוצה שיחכים ידרים והרוצה שיעשיר יצפין (ע)ושמיניך שלחן בצפון ומנורה בדרום ורבי יהושע בן לוי אמר לעולם ידרים שמתוך שמתחכם מתעשר שנאמר (פ)אורך ימים בימינה בשמאלה עושר וכבוד והא רבי יהושע בן לוי אמר שכינה במערב דמצדד אצדודי אמר ליה רבי חנינא לרב (צ)אשי כגון אתון דיתביתו בציפונה דא"י אדרימו אדרומי ומנא לן (ק)דבבל לציפונה דארץ ישראל קיימא דכתיב (ר)מצפון תפתח הרעה על כל יושבי הארץ: מרחיקין את המשרה מן הירק וכו': תנא רבי יוסי מתיר בחרדל (ש)שיכול לומר לו עד שאתה אומר לי הרחק חרדלך מן דבוריי הרחק דבורך מן חרדלי שבאות ואוכלות לגלוגי חרדלי: **מתני'** (ת)מרחיקין את האילן מן הבור עשרים וחמש אמה ובחרוב ובשקמה חמשים אמה בין מלמעלה בין מן הצד אם הבור קדמה (א)קוצץ ונותן דמים ואם אילן קדם לא יקוץ (ב)ספק זה קדם וספק זה קדם לא יקוץ (ג)ר' יוסי אומר (ד)אע"פ שהבור קודמת לאילן לא יקוץ (ה)שזה חופר בתוך שלו וזה נוטע בתוך שלו: **גמ'** תנא בין שהבור למטה ואילן למעלה בין שהבור למעלה ואילן למטה בשלמא בור למטה ואילן למעלה קא אזלין שרשין מזקי לה לבור אלא בור למעלה ואילן למטה אמאי אמר רבי חנא בשם רבי יוסי מפני שמחלידין את הקרקע ומלקין קרקעיותה של בור: רבי יוסי אומר אע"פ שהבור קודמת לאילן לא יקוץ שזה חופר בתוך שלו וזה נוטע בתוך שלו: אמר רב יהודה אמר שמואל הלכה כרבי יוסי (ו)אמר רב אשי כי הואן בי רב כהנא הוה אמרינן (ז)מודי ר' יוסי בגירי דידיה פאפי יונאה עני והעשיר הוה בנה אפדנא (ח)הוו הנך עצורי בשיבבותיה דבי הוו דייקי שומשמי הוה נידא אפדניה אתא לקמיה דרב אשי א"ל כי הואן בי רב כהנא הוה אמרינן מודי רבי יוסי בגירי דילמה וכמה כדנייד

לעשות שמן: **כגירי דיליה**. והכא נמי מיליהם הוא כלומר אם מכמה מכותיהם הוא מרעיד: **וכמה**. תניה בתוספתא כדתניא לאכסדרה שמן לה לופן רביעית: **מיכה מסוככת**. כמחיצה: **למעלה מן הרקיע**. ומהלכת את רוח לפון כנגד של רקיע: **לקובה**. מהל שכולו מוקף: **לקרן מערבית לפונית**. כלילה. שהחמה לעולם מהלכת רוח לפונית בלילה ומן המערב היא פונה לנפון שכך הילוכה מן המזרח לדרום מן הדרום למערב וממערב לנפון: **ומחזרת לחורי כיפה**. דרך מנוח: **הולך אל דרום**. היקף היום קדוי הילון שהוא כחוך המגל ופת היקף הלילה קדוי סיכוי שהוא מקיף כחוך וכיום לעולם מהלכת בדרום לפילו ביום קלר לינו מהלך פחות מרוח דרומית: **וסובב אל צפון הלילה**. לף בלילה קלרה של תקופת תמוז לינו סובב פחות מרוח לפונית: **פעמים מהלכתן**. ביום לרוך של תקופת תמוז שהיא יולאה בקרן לפונית מוזרחת ושוקעת בקרן מערבית לפונית: **פעמים סובבתן**. ביום קלר שהיא יולאה בקרן מזרחית דרומית ושוקעת בקרן מערבית דרומית ומהלכת בלילה ג' רוחות: **אפאן לר' אליעזר**. שלמד מכאן לר' אליעזר שמהלכת בלילה לנפון: **וממזרים קרא זו רוח לפונית**. שהלופן מוחרת ופרולה: **והאמרת רוח דרומית מעלה רבים**. וכאן לאחה לומר רוח מזרחית מביאה מים: **הא דאתיא מטרא בניחותא**. כל מן הדרום וכי לאחת בשפיכותא כל מן המזרח כדכתיב מים במולכן: **לא הוגשמה רוח דרומים**. שהיה רגילה להגיע רביעים טובים: **וכתיב** לפון וימין. שלמד ימין הוא דרום וכתיב ביה רעב: **אם לוגלו הטוב**. וסיפא לאת מטר לרלך: **ידריס**. כתפלתו יחזיר פניו לדרום: **וסימניך**. שלא אחליף: **דמלדד מלדודי**. (ג) מעט לגד דרום: **אדרימו**. שאהיו פונים לגד ירושלים משום דכתיב והתפללו אליך דרך ארלם וגו' (מלכים ח ח): **עד שאמה אומר לי**. שאני מזיק ועלי להרחיק את עלמי אני אומר לך שאמה מזיק: **לגלוגי חרדלי**. פרמי מרלליי: **מתני' חרוב ושקמה**. שרשיהם מרוכים: **כין מלמעלה**. שאמל מהן מלמעלן בגובה שיפוע הר ושהני נשפולו: **כין מן הלד**. בקרקע שוה: **ונותן דמים**. לכיון שכרשות טעה שהיו מזיק על זמן גדול לף מיניהו מכמים לקון כלף דמים (ת)כשביל הזיקף לימיה: **גמ' שמחלידין**. לשון תלדה דהלכות שמיטה (חולין דף נ). (ו)שמהלכת מתחת לקרקעים הנוטי: **אלמא כר' יוסי**. שעל הניזק להרחיק את עלמו: **כגירי דיליה**. היכל דמלי ליה הזיקה מתוך ידיו של מזיק דהיה לחמלי דלמלי כהנים והעלייה (ב"מ דף קח.) הגהה כי תרי חד לייר עילאי וחד לייר תחתי לחיפות מעזיבה וכל לימת דמשי ידיה נפלי עליה דתחתי דכשנופלין מידו ממש על התחתון קרי ליה גירי דיליה וכי פסקי והדר נפלי (ג) לף קרי ליה גירי דיליה: **פאפי יונאה**. כך שמו על שם מקומו: **עצורי**. עוללי שומשמין שנתקבלו בשיבולין ולא נתפרכו עד שאהה אומר כר. שהמיק לסמיק עלמו, כלומר אהה דכוותיך מן מרדלי, שלף אהה נקרא מזיק (לעיל יח:). מרחיקין את האילן מן הבור. משמלין מתפשטין ונוקבין בהמלין את הקרקע ומכלים עשבים (ב"מ קיז.). עשרים וחמש אמה. כך שיעור שהרשין נפשכין והילכן ומהלקלקן את כותלי הבור (לעיל יח:). ובחרוב ובשקמה. יש להן שרשין יפיהין ומחיהן מעמר מלוים (ב"מ קיז.). ונותן דמים. נותן כפל הבור דמי מלוין (לעיל כה:). בין שהבור למעלה ואילן למטה. שהאילן נותן מן הבור, שקרקעית הבור נמוך מקרקע מלוין. שהאילן נוטה בנקעה והבור הה (שם). שמחלידין את הקרקע. ומעלין עפר הבור. שהאילן נוטל מן הבור, שהוא נמוך מן הבור (שם). כגירי דיליה. מלוין כפלים לבור ומכלים עלמו מזיקו, כגון לילן וכור, שבשעת נטיעתו לינו מזיקו לגלי הבורות שהרשין מפלילהן לאחר זמן, אבל כיני דאהה עלמו מזיקו חוזק כו מלי מוהה הוא לגלי נהמה דניזקין הוא דמיפטר לגלי מזיק ממש היא דאהה מיהד עד שאהה אומר כר. שלא למעלה עד שיגדיל ויהא מזיק (ב"מ קיז.).

ממורת הש"ס

ב) עירובין נו., ג) [נקמן קמו. יומא כה: מנחות פו:], ג) ג"מ ר' יאשיה, ד) [ניעין ו.], ה) [לעיל יח.], ו) כ"מ קו. ז) [לעיל יח. נקמן סו:], ח) [לעיל כ:], ט) [לעיל יח:], י) [לעיל יח: כב:], כ) [לעיל כב: כ"מ קו.], ל) ג"ל דהולמת.

תורה אור השלם

1 הולך אל דרום וסובב אל צפון סובב סובב הולך הרוח ועל סביבותיו שב הרוח: קהלת א ו
2 מן החדר תבוא סופה וממזרים קרה מנשמת אל יתן קרח ורחב מים במוצק: איוב לז ט-י
3 מצפון זהב יאתה על אלוה נורא הוד:
איוב לו כב
4 הזלים חהב מכים ובכפיו נכסף בקנה ישקלו ישכרו צורף ויעשהו אל יסגדו אף ישתחוו: ישעיהו מו ו
5 ויגזר על ימין ורעב ויאכל על שמאל ולא שבעו איש בשר זרעו יאכלו: ישעיהו ט יט
6 צפון וימין אתה בראתם תבור והרמון בשמיך ירננו: תהלים פט יג
7 יפתח ה' לך את אוצרו הטוב את השמים לתת מטר ארלכ בעתו ולברך את כל מעשה ידך והלויתָ גוים רבים ואתה לא תלוה: דברים כח יב
8 ארך ימים בימינה בשמאלה עושר וכבוד: משלי ג טז
9 ויאמר יי אלי מצפון תפתח הרעה על כל ישבי הארץ: ירמיהו א יד

גליון הש"ס

גמרא שפולת את הוהב. עי' יומות סט ע"ב תד"ה לללו: ר"ש"י ד"ה ונותן בו' בשביל היזקא דיחיד. עיין לעיל דף יח ע"ב תוס' ד"ה ולא:

הגהות הב"ח

(ה) נב' אם תלוכו הטוב כותן שישראל שרוין על אדמתם כל"ל ותיבות עושים לינו של מקום ויגדיל ממהן: (ב) רש"י ד"ה דמנדד אצדודי מטה לגד דרום: (ג) ד"ה גגיני דיליה וכו' והדר נפלי כגון דמנגדרי לף קלי ליה: (ד) תוב' ד"ה ותמזרים קרא זו רוח צפונית פי' שהוא שלה כל"ל: (ה) ד"ה ויכיל וכו' על ימין ליכא להוכיח דאיכא למימר דימין: (ו) בא"ד שהי דמסקרא קמא אין להיסים שדרום ימין: (ז) ד"ה עני וכו' ולא מיבעי להו לתקוני וכו' תע"ג דבסמך וכו' נתחתומין ושל נעניו: (ח) בא"ד דהכא שאני משום דכתיפוא וכו' מרא ומרא דמתי מרפי להרעיא והוה דומיא דבור ע"ש הגי"ה:

מוסף רש"י

שלחן בצפון. כדכתיב (שמות כה) והשלחן תתן על צלע צפון, ומנורה בדרום. כדכתיב (שם) ואת המנורה נוכח השלחן (ושבים קמו.).

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com